

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 413/2022
20.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Миролуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у стицају са кривичним делом недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Д. Јовановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бору К 76/20 од 18.02.2022. године и Кв 37/22 од 22.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Д. Јовановића, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Бору К 76/20 од 18.02.2022. године и Кв 37/22 од 22.03.2022. године и предмет **ВРАЋА** Основом суду у Бору, на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Бору К 76/20 од 18.02.2022. године одлучено је да се надокнађују трошкови кривичног поступка окривљеног у укупном износу од 288.000,00 динара и исти су исплаћени браниоцу окривљеног у року од 60 дана а на терет буџетских средстава.

Решењем Основног суда у Бору Кв 37/22 од 22.03.2022. године одбијена је жалба браниоца окривљеног као неоснована изјављена на решење истог суда К 76/20 од 18.02.2022. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Паун Д. Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана

решења и досуди тражене трошкове или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Основано бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева наводи да је правноснажним одлукама о трошковима кривичног поступка учињена повреда закона на штету окривљеног из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. у вези члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, решењем Основног суда у Бору К 76/20 од 18.02.2022. године нису признати трошкови за састав образложених поднесака од 10.06.2020. године, којим је предложено извођење нових доказа који су достављени суду и издвајање незаконитих доказа, и од 21.09.2020. године уз који су достављени нови докази, на који начин се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани из Тарифног броја 4. став 1. тачка 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, уз образложење да се не ради о поднесцима који су били нужни и да трошкови састава истих не спадају у нужне трошкове.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног Основни суд у Бору је решењем Кв 37/22 од 22.03.2022. године исту одбио као неосновану са образложењем да су у побијаном решењу правилно и јасно наведени разлози доношења одлуке и да су трошкови поступка правилно одређени а све имајући у виду да се ради о кривичном делу из члана 176. став 1. и 176а ЗППП за које је прописана казна затвора до пет година.

Врховни касациони суд налази да је правноснажним решењима, у конкретном случају, учињена повреда кривичног закона приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка из члана 441. став 4. ЗКП, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Наиме, чланом 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана, прописано је да трошкови кривичног поступка, поред осталог, обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката у ставу 1. је прописано да адвокату припада награда из Тарифног броја 1. за састављање поднесака, поред осталог и образложених поднесака којима се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани - тачка 11.

Према напред цитираним законским одредбама браниоцу окривљеног АА - адвокату Пауну Д. Јовановићу припада награда за састављање образложених поднесака, којима се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани окривљеног (Тарифни број 1. став 4. тачка 11) и исте представљају трошкове кривичног поступка о којима се одлучује у складу са одредбама члана 261. и 265. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног дана 10.06.2020. године и 21.09.2020. године, поднео образложене поднеске којима се указује на чињенице у прилог одбрани окривљеног којима је предложио извођење нових доказа које је и приложио а поднеском од 10.06.2020. године је тражено и издвајање незаконитих доказа са детаљним образложењем зашто се наведени докази сматрају незаконитим, па је по оцени Врховног касационог суда побијаним решењима морало бити одлучено и о овим трошковима кривичног поступка.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је правноснажно решење необразложено јер недостаје 22.500,00 динара од укупно потраживаних трошкова, па је нејасно по ком основу суд није усвојио захтев за накнаду и ових недостајућих трошкова и за које радње заступања од стране браниоца окривљеног, на који начин суштински оспорава разлоге суда о одлучним чињеницама и указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, што није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца. Стога се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Бору, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић